

Kiraz Ağacındaki Çalığışu

Tatiller içinde en çok sevdiğim yaz tatiliydi. İki haftalık tatilimi geçirmek için Kozyatağı'na gittiğim zaman, kirazlar yetişir, büyük bahçenin caddeye bakan yüzü baştanbaşa kiraz ağaçlarının yemişleriyle dolardı.

Kirazı çok severdim. Bu on beş gün içinde serçe kuşları gibi hemen hemen sadece kirazla beslenir, en yüksek dal tepelerinde kalmış son kirazları bitirmeden dönemezdim.

Bir akşamüstü yine bir ağaç tepesinde kiraz yiyor, çekirdeklerini uzaklara atarak eğleniyordum. Attığım kirazlardan biri, yoldan geçen yaşlı bir komşunun burnunun ucuna isabet etmesin mi? Adamcağız neye uğradığını anlayamamıştı. Şaşkın şaşkın etrafına bakıyor fakat başını kaldırıp, ağaca bakmayı akıl edemiyordu. Sesimi çıkarmasam olduğum yerden kımıldamasam belki de beni hiç göremeyecekti. Bir kuşun, tepesinden geçerken düşürdüğü bir çekirdek sanarak çekilip gidecekti. Fakat son derece korkmuş ve utanmış olmama rağmen kendimi tutamadım, gülmeye başladım. Adamcağız iri bir dalın üstüne ata biner gibi oturmuş bir kızın güldüğünü görünce dayanamadı. Öfkeyle kaşını gözünü oynatarak:

– Bravo hanım kızım, dedi. Maşallah hem de sizin gibi yetişkin koskoca bir hanıma bunu hiç yakıştıramadım...

O dakikada yer yarılrsa yerin içine girecektim. Ağaçtan düşme tehlikesine rağmen hafifçe boynumu büktüm.

– Beni affediniz beyefendi dedim. Böyle olmasını istemezdim. Daha doğrusu dikkatsizlik...

Adamcağız bu pişmanlığımıza ve sesimdeki titreyişe dayanamadı, yumuşadı.

– Sizin adınız ne, bakayım?

– Çalikuşu...

– Bu nasıl isim böyle?

– Beni okulda böyle çağırırlar da... Asıl ismim Feride. İzin verirseniz size biraz kiraz vereyim!

Bir sincap gibi dallara tırmanmaya başladım. İhtiyar komşu, ellerini yüzüne kapatarak:

– Aman dallar çatırdıyor... Düşeceksiniz, Feride Hanım, diye bağıyordu.

Ben bu telaşa aldırılmıyor, söyleniyordum:

– Merak etmeyin... Düşmeye o kadar alışığım ki...

– Aman kızım. Düşeceksiniz...

– Bitti efendim, bitti... Yalnız onları size nasıl vereceğim? Buldum efendim, ona da çare buldum.

Önlüğümün cebinden mendilimi çıkardım, kirazları içine doldurarak bir çıkmın gibi bağladım:

– Mendili hiç merak etmeyin. Gayet temizdir... Şimdi onu yere düşmeden tutmanızı rica ederim... Bir... iki... üç...

Komşu, kiraz mendilini yakalamıştı.

– Çok teşekkür ederim kızım, dedi. Yalnız ben şimdi mendilinizi nasıl geri vereceğim?

– Önemli değil... Size hediyem olsun!

Biraz önce; birbirimizle neredeyse kavga edecekken, şimdi ihtiyar komşu ile gülüşüyor, ayrılırken birbirimize el sallıyorduk.

Reşat Nuri Güntekin (Çalikuşu), (Sadeleştirilmiştir.)

Sözcüklerin dili

cadde: Anayol

yemiş: Meyve

serçe: Kışın göçmeyen, koyu renkli ötücü bir kuş

sincap: Ağaçlarda yaşayan, meyveyle beslenen, tüylü ve uzun kuyruklu bir hayvan

telaş: Endişe, kaygı

önlük: İş yaparken öne takılan, boyundan askısı olan ve bele bağlanan örtü

çıkmın: Bir beze sarılarak düğümlenmiş küçük bohça

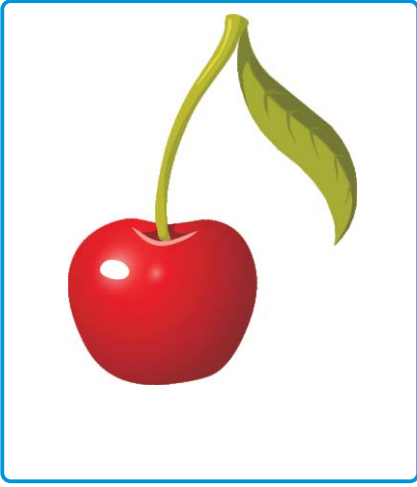

Soruları sözlü olarak yanıtla!

- 1 Çalikuşu'nun yaz tatili ne kadar? Tatilini nerede ve nasıl geçiriyor?
- 2 Çalikuşu, o gün kiraz ağacında ne yapıyordu?
- 3 Yaşlı komşu, burnuna kiraz çarpınca ne yaptı?
- 4 Çalikuşu niçin güldü?
- 5 Yaşlı adam, Çalikuşu'na kızdığı zaman ona neler söyledi?
- 6 Çalikuşu, yaşlı adamın gönlünü nasıl aldı?

Görsellerin altına isimlerini yaz!

Alfabe

Türkçemizde 29 harf vardır. Bunların 8 tanesi ünlü (sesli) harf: **a, e, ı, i, o, ö, u, ü**
Ünsüz (sessiz) harfler ise bu harflerin dışındakilerdir.

Alfabeyi ünsüz harflerle tamamla!

A E İ
 O Ö U Ü

İnteraktif Alıştırma 2

Uygun sesli harfleri yazarak sözcükleri bul! Bulduğun 27 sözcüğü alfabetik olarak sırala, defterine yaz! Karşlarına Almancalarını yazmayı unutma!

